

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 29. listopadu 2018 v trestní věci **XXXX**, o stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Zlíně, proti usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 31. 8. 2018, č. j. 18 T 24/2018-375

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud podle § 314c odst. 1 písm. a), § 188 odst. 1 písm. c) a § 172 odst. 1 písm. b) vše trestního řádu rozhodl, že se zastavuje trestní stíhání obviněného XXXX pro skutek spočívající v tom, že v Praze dne 3. 6. 2016 v MF Dnes nechal otisknout článek s titulkem „Chovancův ostrý řez: ministr vyměnil klíčové poradce“, ve kterém, jakožto autor, uvedl nepravdivou citaci trestního oznámení podaného XXXX ve znění: „*XXXX si koupil padělané maturitní vysvědčení ze zrušené střední školy v Brně, přitom na této škole nikdy nestudoval*“, když obsah této zprávy byl následně převzat a veřejně publikován na dalších internetových zpravodajských portálech, čímž poškodil XXXX jak v osobním, tak v profesním životě, čímž měl spáchat přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci.
2. Usnesení nenabýlo právní moci, neboť jej v zákonné lhůtě napadla stížností státní zástupkyně a tuto písemně zdůvodnila. Ve své stížnosti cituje trestní oznámení podané XXXX a také článek, jenž byl otisknut v MF Dnes dne 3. 6. 2018, jímž měl vlastně obviněný trestnou činnost spáchat. Státní zástupkyně pak dospívá k závěru, že ve článku shora uvedeném pak nejde o přesnou citaci obsahu trestního oznámení a lze zaznamenat podle ní určitou úpravu. Dále se zabývá výkladem pojmu „*tvrzení*“ s tím, že podle něj má více významů a v mezilidské komunikaci je tvrzení nějaká výpověď, kterou mluvčí předkládá jako pravdivou či vysoce pravděpodobnou. Dále poukázala na skutečnost, že o charakteru článku a toho, jak působil na veřejnost vypovídá i chování XXXX a rovněž samotného obviněného XXXX, kdy XXXX kontaktovala obviněného a snažila se mu vysvětlit, že to, co uvedl ve svém článku není založeno na pravdě a obviněný ve snaze uhájit to, co napsal vytvořil podvrh emailu, který obsahoval informaci o tom, že si měl XXXX koupit padělané maturitní vysvědčení a dotaz na to, kdy bude daná informace zveřejněna s tím, že to mělo vypadat, že tento email měl být odeslán ze služebního emailového účtu XXXX. Otázkou pak je to, proč by to obviněný činil, kdyby si byl jist, že jeho postup je mj. v souladu s principy vymezenými v článku 17 Listiny základních práv a svobod. Státní zástupkyně se domnívá, že onen článek publikovaný obžalovaným je schopen značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvaného u spoluobčanů a proto navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

3. Krajský soud dle ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení předcházející jeho vydání a dopěl k následujícím závěrům:
4. Krajský soud jako soud stížnostní se ztotožnil se závěry soudu I. stupně pokud jde o naplnění objektivní stránky žalovaného přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Okresní soud poukázal na skutečnost, že v posuzovaném případě byla nepravdivost vztahována k citaci v článku nikoliv k tomu, zda samotná informace, která byla prostřednictvím citace sdělena, je nepravdivá či nikoliv, tzn., že není rozhodné, zda si poškozený skutečně koupil padělané maturitní vysvědčení či nikoliv, přičemž z tohoto důvodu neshledal okresní soud za nutné provádět k tomu jakékoliv další dokazování. Pokud jde o onen zmíněný článek z 3. 6. 2016, tak jak uvádí okresní soud, tento pouze informuje o tom, že XXXX podala trestní oznámení, přičemž obviněný doslova cituje to, co je v něm uvedeno. Jak vyplývá ze spisového materiálu, tyto informace skutečně v trestním oznámení obsaženy jsou. Nejedná se tedy o zveřejnění údaje, který by byl zcela smyšlený nebo takový, který by byl obžalovaným zveřejněn na základě neověřeného zdroje, kterým předmětné oznámení rozhodně není. Obžalovaný v onom článku sám netvrdí, že si XXXX koupil padělané maturitní vysvědčení ze střední školy v Brně, nýbrž pouze tvrdí, že toto tvrzení je obsahem trestního oznámení, které podala jiná osoba odlišná od něho, tedy XXXX. Pokud z těchto důvodů okresní soud dovodil, že nedošlo k naplnění objektivní stránky trestného činu pomluvy podle § 184 trestního zákoníku, s těmito závěry se pak krajský soud zcela ztotožnil.
5. Pokud tedy byl učiněn závěr, že nebyla naplněna objektivní stránka zažalovaného trestného činu pomluvy, pak samozřejmě muselo být trestní stíhání zastaveno, neboť obviněného lze uznat vinným zažalovaným trestným činem pouze tehdy, jestliže jeho jednání vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoně a v případě naplnění objektivní stránky tomu tak není. Potom je zcela již irelevantní zabývat se naplněním stránky subjektivní, i když tak okresní soud učinil a i s tímto jeho hodnocením se krajský soud ztotožnil.
6. Ze shora uvedených důvodů dospěl tedy krajský soud k závěru, že stížnost státní zástupkyně důvodná není a proto ji dle ustanovení § 148 ods.t 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Svobodová

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Zlín 29. listopadu 2018

Mgr. Radana Macháňová Laštůvková, v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
JUDr. Ivan Holík
soudce